

England — den engelske Regering staaar paa dette Skattegrundlag, og formentlig staaar den overvejende Del af den engelske Befolkning paa samme Standpunkt. I visse australske Stater ere de meget langt fremme med Indførelsen af dette Skattesystem og befinde sig ganske fortræffeligt derved. Bortset fra dette mener jeg, at vor sunde Fornuft og Retfærdighedssans ogsaa maa sige os, at det er den Vej, vi skulle og maa. Maa jeg her indskyde den Bemærkning, at naar vi drøfte dette Forhold, skulde man tro, der ikke var andre Mennesker i vort Land end netop Jordejere og Grundejere og Villaejere og den Slags. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der er et stort Tal af Befolkningen, som hverken har Hus eller Jord eller noget af den Art, men dog ogsaa har Ret til at leve i vort Land og faa Del i de Værdier, de ere med til at skabe. Jeg vil gerne spørge ærede Medlemmer, særlig af de konservative Grupper, hvad de da ville gøre for at raade Bod paa de sociale Brøst. Her have vi, saa længe jeg har haft den Ære at være Medlem af dette Ting, haft det ene Lovforslag efter det andet om Almisser, Gaver og Hjælp og Understøttelser til faderløse, syge, arbejdsløse osv. osv., og vi kunne vente flere af den Slags; vi blive aldrig færdige. De Herrer ville afvise det nu foreløbig, men det kunne de ikke blive ved med. Den Dag maa komme, da de maa tage deres Standpunkt, enten — eller. Enten maa de bevilge disse hjælpeløse, hvad de kræve og have Brug for, og saa ere vi efter min Mening ret langt inde paa det, man kalder Socialismen, eller ogsaa maa de søge at raade Bod paa Nødstilstanden i Samfundet, et af to. Vi kunne ikke blive ved med Overlegenhed at skyde vigtige Reformkrav fra os, fordi vi endnu ikke have sat os tilstrækkeligt ind i dem.

Hermed skal jeg anbefale det foreliggende Forslag netop ud fra den Betragtning, jeg her har gjort gældende, at det er et Brud med de Skattelove, vi fik i 1903 med Hensyn til Ejendomsbeskatning, og et første Skridt i Retning af at faa et mere retfærdigt Grundlag for vor Beskatning.

Sigurd Berg: Det er den højtærede Indenrigsministers Udtalelse i Gaar vedrørende min formentlige Stilling og de Oplysninger, der ere fremkomne i „Frederiksborg Amts Avis“, som har givet mig Anledning til at begære Ordet for nogle ganske faa Betragtninger. Ministeren ud-

talte i sine Bemærkninger i Gaar, at han var „Frederiksborg Amts Avis“ sin Tak skyldig for de Udtalelser, Bladet var fremkommet med gennem de Oplysninger, det havde indhentet hos en Række Sogne- raadsformænd; og jeg tror ogsaa, at det i Virkeligheden er Oplysninger, som Folk, der interessere sig for disse Emner, ville have Interesse af at sætte sig ind i. Det er min Mening, at læser man samtlige disse Oplysninger, faar man Indtryk af, at det dels vil være urigtigt at gaa den her foreslaaede Vej og dels vil være rigtigt at faa indført Ændringer i den bestaaende Lov om Ejendomsskyld. For øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa den Side af Sagen. Jeg antager, at hvis noget Udvalgsmedlem ønsker det, ville de let kunne faa de Oplysninger, Bladet saaledes har indsamlet eller senere vil indsamle.

Ministeren omtalte de forskellige Grupper, som han sagde, og der var naturligvis en Gruppe, der ganske særlig stod Ministerens Hjerte nær, og det var den Gruppe, hvori han fandt noget Stof til Belysning af det Standpunkt, han staaar paa. Det viser sig imidlertid, naar man ser paa den Gruppe, at der er adskilligt af udpillede Eksempler, saaledes at man ikke faar det rette gennemsnitlige Indtryk, som det dog gælder om at faa ved Betragtninger af denne Art. Ser man saaledes paa Ølstykke Kommune, som hører til den Gruppe, Ministeren særlig var glad ved, viser det sig, at der i denne Kommune er 31 Husmandslodder, det vil sige Lodder med over 1 Td. Land, men under 1 Td. Hartkorn, Lodder, der alle drives som Landbrug. Af disse 31 Lodder ville de 21 faa et Paalæg af gennemsnitlig 1 Kr., hvis Ministerens Forslag vedtages, medens de 10 ville faa en Nedsættelse af gennemsnitlig 40 Øre. Man vil altsaa se, at i denne Kommune, som Ministeren regner til den Gruppe, der særlig skulde tjene til Belysning af det rigtige i at gaa den Vej, han har foreslaaet, vil det gennemgaaende komme de egentlige Husmænd til Skade.

Men i øvrigt vil jeg sige om hele det statistiske Materiale, der har været talt om under disse Møder hernede, og som er fremdraget fra forskellige Sider, at man ved Betragtningen af alle disse Forhold ikke maa glemme den Indflydelse, Amtsskatterne have paa denne Sag. Man maa erindre, at der ved Ejendomsskyldloven ogsaa sker dette, at Værdier, som før ikke vare inde under den kommunale Amtsbe-